

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de două ori pre septemana: Dum'neca și Joi'a. — Prenumeratiunea se face în Sabiū la expeditiua foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori fran ate, adresate câtra expeditiua. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiū este pre anu 7 fl. v. a. ear pro o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

N^{ru} 38. ANULU XIX.

Sabiū, in 13/25 Maiu 1871.

tru celelalte pârti ale Transilvanie și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și tieri străine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâi'a ôra cu 7 cr. sirulu, pentru a două ôre cu 5 1/2 cr. și pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nu luă numele natiunei indesiertu.

Nu amu avé sa ne amestecâmu in o afacere ce nu ne pôte privi deadreptulu și despre carea nu amu avutu informatiuni decâtu dupa ce s'a intemplat. Nici nu vomu tratâ obiectulu ce ne da ansa la scrierea acestorur: siruri, obiectulu infratirei din Brasiou. Infratirea o au facutu densii că ômeni maturi, că ômeni cu prevedere și că ômeni ce intielegu ce este partea practica a victiei politice sociali. Cari voru fi rezultatele nu avemu sa ne ingrigimu, pentru ca presuponemu din partea românilor celoru ce o au pusu in lucrare o privighiare tréza, o consecutiua de feru și o alipire fără margini câtra natiunea lor. Români din Brasiou o au doveditu acést'a prin fapte, ce potu servi altor'a de modelu, dara nu prin vorbe amagitóre, cari nu au altu scopu decâtu ascunderea ignorantiei, in casulu celu mai bunu. Ori cari aru fi rezultatele cu privire la partea magiara-nemtiésca, de atât'a suntemu siguri, ca români de acolo nu suntu de acei mici la sufletu, încâtu sa tremure de totu pasulu ce-lu facu, pentru ca nu lucra din instinctu.

Premitiendu aceste venimu la intrebarea, ca pâna cându inca monopolulu natiunei in mân'a unui omu, séu a unor ômeni? și pâna cându mistificarea a totu ce se intempla in contr'a gustului și vointiei monopolistiloru cu vatamarea de interesele „venitoriului natiunei”? Indulgenti'a din partea ômeniloru reali incuragiata efronteri'a (obrasnici'a) obscurității și acést'a trebuie sa incete odata!

Cetitorii nostri și voru aduce aminte de o declaratiune subscrisa de 147 cetatieni români din Brasiou contra unui domnu, carele dupa ce aprobese „infratirea” dreptu de o idea sublima, dupa ce, asista la banchetulu ei in persóna, o blamá a două di in publicitate. Declaratiunea e moderatiunea incorporata fatia cu purtarea dlui B. și acum unu corespundinte din Blasiu și bate jocu de cea dintâiu comunitate româna in unu modu demnu de invetiacelelu maiestruului seu.

Dara sa vedemu ce dîce inaltu sapientulu din Blasiu. Mai întâiu aduce aminte de încercâri magiariloru de pre la 1848 și pre la 1861. că sa apuce pre români la ospetie și sa bucine apoi in lume ca români suntu multiamiti. Face asemenare între brasioveni și între unu june din Clusiu, care laudá pentru beutura pre magiari, arunca pecatele discordiei asupr'a magiariloru, batjocuresce pre brasioveni dicédu ca au luat rolulu unui Damitrescu și apoi continua:

„147 de romani au batjocorit cele mai fragede simtieminte, au calcatu in picioré cele mai drepte pretensiuni ale romaniloru din Transilvani'a.

„Si acesti romani brasioveni, tienatori de clas'a celoru culti, pretindu a fi lucratu și cu ôre-care sperare, camca purederea densiloru va afiá resunetu la romanii din alte pârti ale Transilvaniei?

„Acést'a este, ce a surprinsu tóta suflarea romana de pre aici și o a umplutu de mirare, o a facutu sa se intrebe: se pôte dá fîntia romana, carea sa degradeze pre fratii sei pâna la a supune despre ei, cumca nu mai au nici umbra de incredere in sine și venitoriulu natiunei sele, și de aceea de buna voia se dau pre sine mortii, — și pre cei ce li au decretatu mórte, i considera de binefactorii sei și li multiamescu frumosu pentru nesuinti'a, ce punu, spre a scapá pre romani de continuarea esistintiei, ce se numesce: viétia româna.

„Dér' români de pre aici nu au ajunsu și in veci nu voru ajunge la atât'a decadentia, nu suntu atâtu de lasi, câtu se desperedie de venitoriulu natiunei române.”

Ei bine, abstragemu dela procederea frivola și in bataia de jocu, acést'a e o insusre atâtu de con-

topita cu individualitatea câte unui omu, încâtu nu-mai mórtea lu pôte desbaierá de dens'a. Cu slabiciuni personale nu ne vomu ocupá. Totu asiá trebuie sa abstragemu dela tiermuritele injuraturi ale domnului din Blasiu; de unde nu suntu idei trebuie sa te multiamescu cu de aceste. Scopulu nostru are sa fia, dupa cum ni l'amu precisatu mai susu.

Deci nu putemu trece cu vederea nisce lucruri pre cari le atinge și „combatatoriulu” infratirei din Brasiou și adeca „dreptele pretensiuni ale românilor” și „interesele românilor”.

Dreptele pretensiuni nu se cuprindu in nisce articuli confusi, cari amesteca tôte cuadratele cu rotundele, incependu dela independenti'a nationale și sfersindu cu o banca de hipoteca și cu incuviintiarea cutârei fabrici séu altei imbunatatiri private, ce nu are a face nimic'a cu politic'a. Dreptele pretensiuni trebuie sa fia nisce pretensiuni, ce privescu dreptulu publicu alu unei natiuni. Aceste drepte pretensiuni nu se castiga insa numai prin o isolare ermetica de tóta lumea și prin instrarea a vre-o câte-va cuvinte magice inaintea câroru, prea lesne se pôte face cine-va și doct u, m a r t i r u și a p a r a t o r i u, și inca fără de a cunósce caus'a pentru carea docéza, pentru care pretinde ca sa o a p e r e.

Dreptele pretensiuni nu se periclitéza prin conversári și conveniri, fia și politice, și cu alti compatrioti de alta natiune, ci ele toc'm'a ceru dela o natiune că sa lucre și sa ia parte la tôte afacerile in cari se tratéza de sórtea ei; afara déca are o armata mare și bani multi, că sa pasiasca sa deslege nodulu gordicu cu sabi'a, cându nu trebuie mai putienu sa lucre și sa se espuna.

Totu asiá se are lucrulu cu interesele. Ele suntu acele lucruri, cari facu sa progreseze natiunea in specie și in genere.

Unde au facutu români cu mijlôcele loru proprii pentru inaltierea vediei nationale și pentru binele generalu și specialu, ceea ce au facutu brasiovenii și unde este zelulu celu mare de a face și in venitoriu? Inaintarea intereseloru nationali, dupa cum o au practicatu ei este impreunata cu greutatea speselor, cari lu costau pre fia-care sudóre pâna le face capetu de le procura. Acést'a insa nu e asiá de lesne că cându striga cine-va numai: patria! natiune! și alte eschiamatiuni patetice, cari disparu că fumulu, indata ce s'a racitu gur'a de ele.

Si apoi in fine cine ce are cu brasiovenii? nu au ei dreptu sa aiba convingerile loru? Cu atâtu mai vertosu cu câtu ei nu au luat natiunea in arenda, că sa vorbésca in numele ei, precum vorbescu atâti și infronta pre altii, căci cugeta altu-feliu, decum cugeta dloru!

Spunemu dreptu ca aru fi tempulu că sa scapâmu de calamitatea astoru felu de nationalisti, cari nu afla alta distractiune, decâtu sa te asurdiasca că bróscele dintr'unu lacu in di de véra, cu dese vociferári patetice, dândusi aerulu ca numai ei potu face lumea fericita.

Firesce ca dupa cum dice némtiulu lucru nu este fára (causa). Cându lucrurile aru luá alta fatia, cându romanii aru puté intrá odata pre calea faptelor pentru „pretensiunile” și „interesele” lor, acestor „intielepti” li s'aru gatá materi'a de scrisu și de peroratu, de ôre ce generalitátile aceste despre „venitoriulu” natiunei, despre „serman'a” natiunei și „sclav'a” natiunei, nu aru mai prinde, și ei s'aru vedé in graniti'a sciintielor, lor. Ba și martirismulu lor aru fi de prisosu.

Dar ridiculu vine la urma. Ei, adeca din cei ai corespondintei din Blasiu, nu se voru „degradá” atâtu de tare că sa dea mân'a la vre-o festivitate

de infratire, ei nu au „decadintu” asiá de tare. Ei de tôte aceste nu voru sa scie. Ei se r ó g a numai de câte ori au o trebuintia de magiari și-si facu mânile pomni in busunarie (că sa nu se véda) cându nu li se implinescu rugárilu. Ei despretiuescu pre magiari, nu voru sa faca politica comuna cu ei, servescu inse bucurosu in posturile primite dela magiari și mirare! ca pre câtu suntu de altmintrea de susceptibili pâna la nervositate cându audu de magiari in punctulu oficiiloru magiare, nu au nici o scrupulositate, bá cându stai sa cauti susceptibili suntu mai norocosi fatia cu aceste officii și favori magiare decâtu cei ce aru dorí, ba se silescu din tôte puterile, dara pre calea onórei, a ajunge la o respectare reciproca de interese și de drepturi între români.

Inse nici machinationile cari dirigu aceste pomenite in urma, nici purtarea magiariloru, carea aru puté da dreptu celoru ce se tienu sapienti astadi, nu are de a impededá nisuinti'a de a se apropiá aceste două natiuni din midilocolu slavismului un'a de alt'a.

Ca cu câtu se voru emancipá români de conducatorii cu politic'a „instinctiva”*) cu atâtu voru merge mai bine pre picioréle lor și voru câstigá in autoritate inaintea altor popóre.

Procedur'a Russei in Besarabi'a.

(Raportu originalu a lui „Osten”)

Din Besarabi'a, mijloculu lui Maiu.

Este prea bine cunoscuta nesuinti'a cea mare, care a avut-o totu-dé-un'a Russi'a, de a liberá de sub jugulu torcescu pre romanii tieriloru danubiane și a-i pune in pusunariulu seu.

Indata la inceputulu secl. 18-lea si-a manifestatu Russi'a pof't'a de a-si estinde domni'a și asupr'a tieriloru romane de lângu Dunare. Se intielege numai sub pretestu, că liberându-le de jugulu turcului, sa le iee sub blândulu seu protectoratulu crestinescu. —

Agentulu rusescu de atunci, Pelicala, unu grecu din Fanarulu Constantinopolei, lucrá in Iasi din tôte puterile pentru propagand'a rusésca. Si de si Const. Brancoveanu, principele Romaniei de atunci, și natiunea intréga n'a voit'u sa acceptedie acestu scutu rus, sciendu bine ca acést'a cu tempu pôte fi periculosu pentru autonomi'a principatelor, totusi succese propagandei a câstigá pentru sine și a prinde in retea pre Dimitriu Cantemiru, principele Moldaviei din acelu tempu, carele erá inamicu pre fatia alu lui C. Brancoveanu. Si indata dupa acést'a in 13 Aprilie 1711 se incheiá o legatura între Cantemiru și tiarulu Petru I., in carea ce e dreptu, se recunoscea de principe eriditariu alu Moldaviei, principatulu inse erá incorporatu in imperiulu rusescu.

Ceea ce se si dede pre fatia in 3 Maiu a aceluasi anu, cându principele Cantemiru, prin o ordinatiune, dechiara principatulu Moldaviei independinte de Porta și incorporatu Russei.

Poporulu inse nu voiá sa scie de aceea nimicu, și cându tiarulu Petru I. veni in persóna la Iasi, 15 Iuniu a aceluasi anu, că sa primésca omagiulu și se presentara putieni sateltilu de ai lui Cantemiru, impreuna cu spatariulu Tom'a Cantecuzinu, care, parasindu pre Brancoveanu trecuse intr'o nópte cu cavaleri'a in partea lui Cantemiru.

Lupt'a între Russi'a și Port'a se si incepù in 19 Iuniu, si Russi'a, dupa o lupta infricosiata de trei zile, remase invinsa, ea fù silita a cumperá o

*) Alusiune la mai multi articuli ai dlui Baritiu, care se provoca la procederea romaniloru cá din instinctu, la diferite ocasiuni.

1) Înstituind un comitet de inițiatori, de inhibitori de arte, de patroni ai frumosului și ai desvoltării naționale.

2) Dându-se acestei idei, acestui program al meu prin presa, prin comunicații, prin propagandă, totă publicitatea, totu resunetului necesariu, pentru că să poată reși mai strălucit și mai sigur.

3) Angajarea localului de teatru din partea romanilor pentru arta română, că să nu întâmpinăm piedeci și întârziări în aceste 7 reprezentații.

4) Un abonament atât de tare, pre cât este de mare ideea, pre cât este de imperioasă și salutaria încercarea mea. Abonamentul nu-lu reclamă că proba de imbrățișare, de susținerea personală, nu-lu reclamă că necesitate materială a mea proprie, nu! Abonamentul este necesariu pentru eventualități, pentru timpuri schimbătorie, pentru inimă și frăție susținere într-o colectivitate compactă și continuă; este expresiunea via, fidelă și potivă, este afirmatiunea în fața străinilor, alu romanismului, strinsu la unu locu cu totulu, și neconținut că să ridice, să întărească, să se susțină totu cu totu și cu tôte focariulu de arte și de poezie națională. Comitetulu român va pastra banii abonamentului, până la finele celor șase reprezentații; și numai atunci mi se va pune la dispoziție că să ajutăm enormele cheltuieli, ce atrage după sine o asemenea companie.

Personalmente că român și că artistu, reclamă dela dv. numai concursulu moralu, și acestu cred că este interesulu general; concursulu materialu ce rezulta naturalmente dintr'unu marețiu concursu moralu, lu-reclamă nu pentru mine, nu pentru femeia mea, căci sânt'a detoria ce împlinim este dulce pentru noi că români și că artiști, dar' numai pentru grelele cheltuieli ce necesită asemenea excursiuni.

Dlu meu, deca împartășiți că și mine această credință, deca aspirațiile, deca numele meu, deca, trecutulu meu ve suntă cătu de puțin cunoscute. cătu de puțin apreciate, o mica garanție pentru viitoru și deca me credeți capabilu, demnu, de această mare și grea încercare, speru că veți binevoi a me onora cu patronarea, cu grațiositatea, cu iubirea dv., precum eu am onore de a fi devotatul dv.

M. PASCALY.

Galesiu, 8/20 Maiu 1871.

Domnule redactor! Sunteți rogati a publica în prețitul jurnalului „Tel. Rom” că reflecție la articolulu din nr. 35, datatu din marginime, următoarele sfaturi:

Acelu articolu e scrisu, cu intenție de a înnegri și calumnia, cu forte mare usurintă și neconștientă, în modulu celu mai nerusinat contr'a mea și pre care eu lu dechiaru, mai înainte de a trece în meruntele lui, de unu strigatu, e săgeratu a unu fantastu, unu omu esaltatu. Ve rogu să priviți aceste că respunsu generalu la acelu strigatu, iera cele următoare că reflecție specializată, scrisă în interesulu adevărulu pentru publiculu, care dorește a se orienta.

E învederatu că autoriulu acelu articolu e senu unu inamicu alu meu senu scriitorulu o platitu și înfermatu de elu. Cine e inamiculu meu? unu dumviratu, constatoriu din p. N. Rechițianu și docintele Avramu Acilianu. Pre acesti doi individi i-au împreunatu egoismulu lor analogu și interesele lor, ce convinu, într'o alianță, că pre subscrișulu, care le sta în cale, care le strica socotelele, treburile (Geschäfte) care adese le crotisădă și împedecă planurile tendențioase și particulare, în interesulu binelui comunu, că sa-lu delatore, sa-lu surupe. Încusăntia lor se pôte vedea din aceea corespondință, care nu conține altu ce-va, decâtă acuzări nefundate, într'unu siru lungu de cuvinte odioase, esite și scose dintr'unu pențu încercatu de ura și invidie, cu scopu malitiosu, de a înnegri, calumnia. Interesele lor, dicu, care convinu și ur'a și invidia ambiloru contr'a mea, i-a unitu. Ambi iubescu și potta cuvinte mari în gura d. e. zelu, patriotismu, înaintare, lumina, întunerecu, dera în faptă pândescu, răvnescu și vența numai folose materialu particulari; adese pre contra celoru comune. Ei n'au fostu în stare celu puțin a areta lumii că internulu lor consona cu cuvintele; zelulu și faptele lor nu le cunoscă omeni altfelu, decâtă numai după literele morțe din corespondință din cestiune și un'a scrisă de invenițoriulu Necși'a din Tilsch'a; în realitate ele nu e-ista. Și de ore-că la altulu vorbescu faptă, la ei insa numai

gur'a, an tîenutu de utile a luă refugiulu și la mijloce că publicistic'a și a-si trimbiță cuvintele de faptă și faptele altor'a a le ignoră; dera nu numai atât'a, ci a și calumnia pre cesti din urmă, că asiă sa lege cu totulu ochi publiculu, pentru de a puté pescă de ici încolo în întunerecu. Asiă este p. Rechițianu? credu că de-si nu m'amu exprimat destulu de precisu, totuși întielegi! Me întielegi și veți recunoscă că nu comitu indiscretia, deca la „preții harnici, asesoru protopopescu, zelu etc. etc.” îi aducă aminte pre An'a lui I. Cercelu, care la anul 1851 a donatu tóta averea ei bisericeii și pre care sânt'a ta o ai abatutu prin „apucatură” dera nu „practice” ci infernale, a-si detrage cuventulu și a ve testă însi-ve averea; de asemenea An'a lui N. Timpenariu, care donă-se o mōra bisericeii și la care s. t. ierasi îi manifestara-ti post'a a o anectă, ceea ce observādu omeni, facura în grabă mōra în bani și îi asediara în lad'a bisericeii, că asiă să asigură donatiunea. Adeveratu este că poporulu s'au scărbitu, vedendu apucaturile aceste infernale, pre care-ti place a le numi zelu, patriotismu etc. și ca au încetatu cu donările? Că sa nu mai amintescu despre cele două femei, dintre care un'a voise a donă 100 fl. și alt'a 40 fl. bisericeii și pre care voi-ă a le aplică a fondă unu fondu nu de școlă, nu bisericescu, după cum me șileam a le convinge, ci fondu, din a căru interese anuali sa li se plătescă parastasele, ce le promiteai că le veți saversi pentru mântuirea sufletelor! (Va urmă.)

Romania.

Deputații alesi la colegiulu.

Argesiu: Manolache Iepureanu. Brail'a: C. Cretulescu. Bacau: Eugeniu Ghic'a. Balgradu: G. Focși'a. Botosiani: Nicu Mavrocordat. Bazeu: V. Vlădianu. Cahulu: Grig. Bengescu. Covurlui Lascaru Catargiu. Dorohoiu: Plăgino. Dâmbovit'a: G. Contacuzino. Doljiu: A. Sturbeiu. Falcu: M. Cogalniceanu. Fălțiceni: N. Genea. Gorju: Z. Broșteanu. Ilfovu: Dimitrie Ghic'a. Iasi: Mavrogeai. Ialomiț'a: N. Cretulescu. Ismailu: Tulceanu. Mehedinti: G. Costaforo. Muscelu: Stefanu Goleșcu. Nemptiu: Colonelu Rosnovanu. Oltu: George Mann. Prahov'a: T. Vacarescu. Potn'a: A. Balsiu. Râmnicu-saratu: C. Gradisteanu. Râmnicu-Valcei: A. Lăhovari. Romanati: Farcasiu. Romano: Calimachi Catargiu. Tecuciu: Teod. Sturza. Tutov'a: Man. Costachi. Teleoranu: G. Boerescu. Vaslui: I. Sturza Vlăsc'a: Tataranu.

Se însieța cei cari credu în durabilitatea guvernulu actualu.

Nu trebuie multa cunoscință de omeni și de lucruri că să se convingă ori-cine că actualulu guvern cuprinde în sine pre multu germani de disoluție, că se fia durabilu, chiaru deca, prin o orbire — care aru costă pe biat'a țiera multu — a alegătorilor, dlu L. Catargiu aru obținé o camera la ordinele sele.

În adeveru în actualulu cabinetu suntă intrunți „utilității causa” reprezentanti de partie și interese politice opuse deametrulu.

Apoi pe câtu timpu va avea a luptă această coalitiune monstruoasă contr'a aceea ce numesce ea neamiculu comunu: „liberalismulu”, voru fi uniti membrii ei. Nu asiă însă a două di după finea luptei!

Atunci lupt'a va începe între diversele nuanțe care compun caleidoscopu-cabinetu alu dlui Lascaru Catargiu.

Și această lupt'a va avea locu în ori-ce casu, fia invinsu, fia învingătoriu actualulu cabinetu în lupt'a electorale ce se încinge între elu și țiera.

De va fi invinsu, disoluțiunea lui este o consecință logică: va fi parasitu de nuanțele cari voru fi mai apropiate de învingători.

Și de va fi învingătoriu, disoluțiunea lui e iminentă. Ceea ce d. Lascaru Catargiu crede că va fi majoritatea sea în camera, se va desfăce în atâtea grupuri câte curente diverse suntă în ministeriu și lupt'a va începe între aceste grupuri, și o nouă coalitiune între unele din ele va formă o nouă majoritate. Iera această majoritate va aduce disoluțiunea actualulu cabinetu; lucrulu este nedubiu, și punemu cu cine crede altfelu prinsore gré!

Va să dica ori-cum se voru sfeli lucrurile, rezultatulu este: disoluțiunea actualulu cabinetu.

Asiă dera se însieța acei cari speculează asupra durabilității cabinetulu actualu.

Să nu se socotăcă cinstiți agentii ai administrației actualu nemutabili din chivernisela dloru și că atari să-si resulfice mânecele spre a lucră în alegeri, cu pre mare zelu; nu-i nadejde onoratorilor, nici după ce ve-ti fi bine-meritatu dela . . . dela ciocoisimu și dela strainismu!

Ce e mai prudinte pentru această categoria de omeni, este să caute a fi executori fideli ai legii, iera nu ai arbitrarului ministriloru trecutari. Împacati cu legea, ei aru puté să se impună ori-căru cabinetu aru urmă acestui'a; deochiati prin zelulu ce ve-ti pune în servitiulu arbitrarulu, nu uitati că atât'a lucru ne-a mai remasū bunu în Romania, ca nici reulu nu este durabilu, deca binele este asiă de rarū și de trecutari!

Companiți aceste vorbe, cinstiți agentii legii ai arbitrarulu, și să fia scitulu că ve-ti odhni pe asternutul ce însi-ve ve ve-ti face. T. R.

„Inform. d. Iasi”

Varietăți.

* * * **Contra dechiaratiune.** Celimū în „Albin'a” o contra dechiaratiune la festivitatu de înfratire din Brasiovu. Fiindu că aceea o datatu de aici și după cum se vede din „Albin'a”, aru fi și subscrișă de mai multu din Sibiū și giuru o reproducemu:

Contra dechiaratiune, la festinulu din Brasiovu. Considerādu, că prin înființarea unu comitetu în Brasiovu pentru decopiarea „infratirii brasiovenesci” și prin alte părți ale Transilvaniei, se tinde a se dá mai multu de câtu o valóre locală și ocașională acelei manifestații, în acestu întielesu maculatóre (!?! Red. T. R.) de onóra noastră națională;

Considerādu, că la ospetiulu din Brasiovu unii domni în nesocotiță loru s'au geratu a vorbi în numele întregii națiuni române din Transilvania și Ungaria;

Considerādu că generalisarea scopulu de înfratire necondiționată aru fi astadi în denegarea simțiulu nostru de onóra, o primire de bună și aprobare a asupririloru ce, ni se facu, unu atestatu în mân'a contrariiloru subscrișu de noi insine, ca nu meritāmu o sorte mai bună, ca ceea ce amu pretinsu, n'amu facutu seriosu, n'a provenitu din sentiulu, din chiaru convicțiunea de necesitate a noastră;

Considerādu, că totu avemu detoria, d'a ni subordină interesele speciali și particulari interesulu celui mare naționalu;

Considerādu, că în cauze naționale numai reprezentanții naționali au dreptulu d'a se pronunță și că românii din Sibiū și tîenutu nu voru a petcută nici cându contr'a solidarității naționale:

Dechiarāmu astadi, că în memorabil'a di de 3/15 Maiu, în care la 1848 s'a compus programulu chiaru și de înfratire a nației române din Transilvania:

Că nu potemu, nu ni este iertatu a consimți manifestațiunile dela Brasiovu, ci le privim de forte daunose cauzei noastre naționale; că remānem deci constanti pre lângă memorandumulu romaniloru din Sibiū și tîenutu, înmanatu comisariulu regescu conte de Pechy cu ocașionea colectoriei sele oficiose prin Transilvania; că remānem întru tôte credincios programulu nostru naționalu, și ca, desi dorim din sufletu frățietate cu națiunile confocuitóre, știindu că acea înfratire prosperă numai în pământulu perfectiei îndreptării naționale, — noi nu vomu depune vestmentulu de dolu naționalu, și arm'a luptei loiale, — mai înainte d'a vedea națiunea română în posesiunea drepturiloru ce-i competu.

Sibiū 15 Maiu 1871.

Mai multu români din Sibiū și tîenutu.

* * * (O carte bună.) Îndreptarea legii. Inteligenții proprietari ai tipografiei curției au îndreptatu în anul acestu literatur'a română cu o nouă editiune a pravilei lui Mateiu Basarabu, publicată mai înteu la Mart. 20, 1652 în Târgoviscea. Nouă editiune împlinesce golulu matoru bibliotecii de legisti. În adeveru, esemplare din prim'a editiune dela 1652 nu se afla de câtu cu mari sacrificii și cu tôte aceste este necuviinciosu ca aceste vechi codice, după care preste unu secolu se conduse justiția țierei românesci, să lipsăca de

alaturi cu noule legi ale țerei, ori-cărei persoane care în studiul dreptului românesc și altu-ceva pre lângă gabenasi dela procese cascigate ori perdate. Si cine nu-si va procura acum pravil'a lui Basarabu cându nou'a editiune are numai marele avantaju d'a costă numai 24 lei, dara si acela d'a fi cu litere latine, adeca multu mai cu înlesnire la cercetari?

Acum ceea ce mai rămâne de facutu tipografilor asociati este sa ne dea si o editiune dupa „Cartea Românească,” dupa codicele lui Vasilie Lupu.

Pâna ce acést'a va lipsi, lucrarea inteligentia a d-loru Valter et comp. nu este completa.

Acést'a nu ne împiedeca d'a recunósce ca editiunea pravilei lui Basarabu, este frumoasa și conșciinciosu facuta. Lucrarea tipografica este foarte recomandabila.

Remâne acum cá si publiculu inteligentiu, și mai alesu barbati de legi și universitatile sa se grabésca a ajutá desfacerea acestei editiuni in care tipografii asociati au bagatu unu însemnatu capitalu (56 côle 4°.) cá astu-feliu sa putem mai cu dreptulu reclamá si editiunea „Cartei Românești” a lui Lupu.

Cartea se vinde la tipografia editori. Pasagiu Nr. 12.

** In ultime dile ale lunei lui Aprilie calugeriile din monastirea Picpus din suburbea st. Antoniu la Parisu s'au insurectionatu și ele contra silitei sântienie la care erau condamnate, si-au luat-o la fuga care in catrau a pututu.

Autoritátile crediara inse de cuviintia a cercetá intru cátu erau de mari virtutile sântiiloru lor, și curendu ajunsera la nisce descoperiri ingrozitoare.

Intr'o chilie de câte-va picioré patrate, fora gasite trei calugeriile închise acolo de mai multu de noué ani; nefericitele erau intr'o stare dureroasa; lung'a loru întemniatare le-a luatú pâna si simtiemântulu esistintiei.

Cea mai în versta din tóte, maic'a Stefani'a de 61 de ani, a fostu data ingrigirei batalionulu alu 73-lea de garda nationala. — Sa fi fostu mai tenera nici ca erá incredintiatu unui batalionu. — Cele-lalte doué, maic'a Bernardin'a de vre-o 40 de ani, și maic'a Victori'a de vre-o 30 de ani au fostu luate de doi cetateni, cari au cerutu sa fia incredintiate ingrigirei loru.

Nu destulu atât'a virtute și sântenia; facându-se separturi, se gasira oseminte de copii. In chilie unei venerabile maice se gasi unu uvragiu asupr'a modului d'a face se lapede.

Din destainuirile celoru trei nefericite și dupa cercetările și constatarile facute, s'au gasitu instrumente grozave de tortura in locuri tainuite ale acestei monastiri. S'au gasitu apoi vre doué sute rochii și costume de felurite stoffe și colorii... Ce faceau óre sântiile-loru cu asemenea obiecte? ... S'a mai gasitu in fine si-o supterana, care facea sa comunice monastirea Picpus c'unu stabilimentu de calugeri asediatu preste strata... sântu traiu!... „Rom.”

** (Dlu Pascaly) mai nainte de a trece Carpatii, a datu in teatru nationalu din Bucuresci o reprezentatiune in favorulu laueratului și nefericitului nostru poetu D. Bolintineanu.

** (Teatru nationalu.) Ministrulu de interne a intaritu statutele societatiei pentru fondu de teatru nationalu românú cu observare, ca presedintele societatiei are de a aretá la antist'a orasiului respectivu țienerea adunării anuale, ier' comitetulu, avendu locuinta in Pest'a, sta sub inspectiunea magistratului de aici. —

** (Comitetulu societatiei pentru fondu de teatru) țienú la 16 Maiu o siediinta extraordinaria, la care participara urmatorii domni: presedintele dr. Iosifu Hodosiu, vice-presedintele dr. Alesandru Mocioni, casariulu Vicentiu Babesiu, secretariulu Iosifu Vulcanu și membrulu Petru Mihali. In acést'a siediinta comitetulu siliu de cause pré ponderóse amână terminulu adunării dela Satu-mare pre 28 Sept. a. c. st. n. Dupa aceste casariulu reportá despre 53 fl. incursi din Timisiór'a și adunati acolo cu ocaziunea unui balu, — numele contributoriloru s'a publicatu dej'a in fói'a acést'a. Apoi secretariulu Iosifu Vulcanu reportá despre 24 fl. primiti dela dlu N. Danila, oficialu la calea ferata, cá tacsu de membru pre patru ani. —

** (Discursu de receptiune.) Redactorele acestei foi va țiené discursulu seu de

receptiune cá nou alesu membru estraneu ala societatiei beletristice magiare Kisfaludyane Mercuri la 24 l. c. dupa amé-di-di, cu care ocaziune va vorbi despre poesie'a populara române, și totu-odata va ceti câte-va bucati traduse de densulu. —

** (Unu banu printiulu strainu!) Cu acést'a exclamatiune se vinde prin cafenelele dela Bucuresci o brosiura reinviata de prin anii trecuti. — Unu domnu — dice Telegr. — carni'a i se oferí „Printiulu strainu”, dise venditoriului: ca nu-i trebuie nici cu unu banu (pretiulu brosiurei), inse bucurosu aru cumperá — unu domnu românú. „Apoi do.nnnulo romanu nu se vinde”, — respunde baiatulu ingeniosu. —

** (Profesorulu G. L. Frolo) a publicatu la Bucuresci o pré interesanta brosiura intitulata: „Limba nationala și limbile straine in scótele Romaniei.” Pretiulu este 84 bani. „Fam.”

** Un'a din anticitatiile Romaniei, despre care nu se póte negá ca se vorbesce chiaru in analele țerei, este si catedral'a numita Mitropoli'a din Târgoviste, a carei'a fiintia inca face taturoru o via aducere aminte a unoru timpu de fericire și eroismu.

Acestu sântu lacasiu, unde totu-dé-un'a se celebréda tóte ceremoniile religióse și nationle, de si, dupa cum suntu informatu, avea unu venitu anualu de preste lei vechi 600,000, déru din neglencia astadi a ajunsu a fi unu spectacolu dorerosu icónele și alte odóre ale ei suntu nevoiti preoti ale pastrá in casele loru, ier' cei ce mergu a se inchiná pre vremea sevársirei sântei slujbe, intra in launtru cu sfiata, stându cu mare grijiu d'a nu fi prapaduti la caderea caramidiloru zidirei slabite; e de prisosu sa descriu amenuntele: vederea aru covinge mai bine pre ori-cine despre tristulu adeveru! Nu cunoscu déca cei in dreptu si-au indeplinitu cu sântientia detoriile și páua la ce punctu, totu cea-a ce seiu e ca la unele ocaziuni se promite totu-dé-un'a cu abundintia nu numai infrumsetiarea disului sântu locasiu, dara inca și multe alte imbonatari pentru acestu orasiu, o data stralucitu, iera acum intru disparie cele mai umilite. — Tóte inse promissionile orasiu pre data ce s'a ajunsu scopulu pentru care se facu. Si nenorocitiu orasieni, cá ómeni pacinici, supusi la tóte propunerile, nu s'au pututu desceptá inca.

Comerciantii și alții orasieni vediendu ca, pentru țienerea in buna stare a acestui sântu locasiu, nu se ia nici o mesura din partea celoru ce-i incéla, au pusu la cale cu a d-loru chiețuála a se face o mica putincioasa reparatiune, dara trebuint'a e mare si covársiesce negresitu slabele d-loru midilóce. De aceea, ve rogu, cá prin organulu stimabilulu dvóstre diurniu se faceti spre acestu sfársitu unu apelu in tóta țier'a, cáci se gasescu multi barbati cu inima și simtieminte religióse, s'aru gasi, dicu, multi cari aru dori pastrarea unei astufelii de anticitati, si-mi place sa credu ca se voru grabi a veni in ajutoriu fie-care cu cátu i va permite midilócele.

Cu acést'a ocaziune, bine-voiti d-le redactore, a primi incredintierea osebitei mele stime etc.

I. M. Alesandrescu. „Rom.”

** (Societatea pentru fondu de teatru.) In considerare ca statutele societatiei n'au sositu inca aprobate dela ministeriu, — si in considerarea altoru impregiurari grave, — comitetulu este necesitatu a amână adunarea generala a „Societatiei pentru fondu de teatru nationalu românú” pre 28 și 29 Septemvre F871 st. n.

Din siediinta comitetului țienuta la 16 Maiu 1871.

Dr. Iosifu Hodosiu,

presiedinte.

Iosifu Vulcanu,

secretariu.

** (Ereditate desgropata.) Diurniulu de Salisburgi'a naréda ca in dilele trecute a repausatu in Modlham, aprópe de Seekirchen, unu țieranu veduvu și fára copii, care in tóta viét'a sea a adonatu unu capitalu foarte considerabilu, déra, in locu sa depuna banii la vre-unu locu siguru spre fructificare, i țienea ingropati in pamentu. In data dupa mórtea lui, erediu incepura a cautá si a sapá prin tóta cas'a si, dupa putiena ostenéla, aflara in sinulu pamentului o gramada de dieceri, doi-dieceri și taleri in suma de 20,000 fl. Este probabila ca o parte din acestu tesauru sa fia fostu ingropata chiaru de tatalu repausatului, care inca inodá cru-

ceriulu cu diece noduri, de óre-ce parte mare erau mucediti și lipiti unulu de altulu, încátu numai prin apa fierbinte i-au pututu desface și spalá.

** In consideratiunea îndelungatului resboiu dintre Franci'a și Germani'a, imperatulu Germaniei a hotaritu sa dea taturoru oficiariloru câte o gratificatie sub denumire de: Retablissement-Geld in poporatiunile urmátórie:

Comandantii de armate, comandantii de corpuri, generali de infanterie și de cavaleria primescu câte 5,000 de thaleri (18,750 franci).

Generalii de divisia și asimilatii loru câte, 3,000 thaleri (11,250 fr.).

Generalii de brigada și asimilatii loru câte 1800 taleri (6,750 fr.).

Coloneli și comandantii de regimente și asimilatii loru câte 1,400 taleri, (5,250 fr.)

Majorii, comandantii de bataliune și asimilatii loru câte 500 taleri (1,875 fr.)

Capitanii și asimilatii loru câte 250 taleri (937 fr.)

Locotentii și asimilatii loru câte 90 taleri (337.50 fr.)

Sub-locotenintii și asimilatii loru, câte 75 taleri (281,25 fr.)

(Revist'a militaria)

** (La Craiova) a aparutu o fói'a noua, sub titulu; „Curierulu Olteniei.”

** (Tacitu românesc.) A esitu de sub tipariu? Opurile lui Caiu Corneliu Tacitu, traduse de G. I. Munteanu, directoru și profesorulu la gimnasiulu românesc gr. or. din Brasiovu, membru ala societatiei academice rom. din Bucuresci etc. Date in tipariu sub auspiciile societatiei academice dupa decesulu din viét'a a traducatoriului. Biografia lui G. I. Munteanu alatorata. Sibiu. Tipariulu tipografiei lui S. Filtseh (W. Kraft) 1871. 8° midilociu 39 1/2 côle, séu 614 p. și totusi pretiulu numai 2 fl. 80 xr., 6 lei noi. Acestu opu se póte trage prin tóte librariile din țiera, cum si de-a dreptulu dela redactiunea „Transilvaniei.” Venitulu curatu cátu se va poté scóte din pretiulu acestei carti, e destinatú de cátra societatea academica române in ajutoriulu veduvei și alu orfanului remasu dupa repausatulu. „Famili'a.”

Concursu.

Devenindu in vacantia statiunea de protopresbiteru gr. orientalu alu tractului Zarandului se escrie prin acést'a concursu pâna in 16 Iuniu a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acestu postu suntu competintiele protopopesici obicinuite, precum și venitele parohiei I din opidulu Bradu constatatória din 162 numeri.

Dela doritorii de a competi la acestu postu se recere:

1. cá se fia barbati apti și bine-meritati pre terenulu biseresesou și scolariu, se fia absoluti de gimnasiu și teologia;
2. cá alesu și intaritu fiindu, sa locuiesca in resiedinti'a acestui scaunu protopresbiterale, carea e opidulu Bradu, in sensulu §. 29 din Statutululu organicu.

Doritorii de a concurge la postululu acest'a voru avé de a-si tramite concursele loru bine instruite la scaunulu protopopesicu greco-orientalu alu Zarandului in Bradu pâna la terminulu presiptu.

Bradu, in 4 Maiu 1871.

Comitetulu sinodulu protopresbiterale greco-orientale alu Zarandului.

(25—1)

Anunciu.

Se afla de vendiare la tipografi'a nóstra Unu esemplariu de **Evangelia**, tiparitu totu in tipografi'a nóstra pre harthia de cuslitate cea mai buna, taiatu in auru, legatu acum de curendu in **catifea rosia** și ornatu pre partea deasupr'a cu cinci icóne, de pictura alésa, ce infatiséda: **Invierea** și pre cei patru **Evangelisti**, in rame de argintu auritu; iera pre partea din josu cu o cruce in treita masiva și patru bumbi, cu catarámi și tietieni, (in dosu) de cuslitatea ramelor. Pretiulu acestui esemplariu éste 135 fl. v. a. Se póte vedé la directiunea tipografiei archidiecesane gr. or. de aici.

Burs'a de Vien'a.

Din 12/24 Maiu 1871.

Metalicele 5%	59 30	Act. de creditu	280
Imprumut. nat. 5%	69 10	Argintulu	122 75
Actiile de banca	779	Galbinulu	5 91 1/2